

[Holger K. Nielsen]

vigtigt at finde besparelser på forsvarsbudgettet.

Henning Andersen (KF):

Det Konservative Folkeparti vil i forbindelse med behandlingen og vedtagelsen af det foreliggende finanslovsforslag lægge afgørende vægt på en række målsætninger.

Vi ønsker en reduktion af den alt for store ledighed på baggrund af fornyet vækst i dansk økonomi, fortsat lav inflation og gerne endnu lavere rente, end vi har set hidindtil, fortsat overskud på betalingsbalancen, en forøgelse af den private sektor i forhold til den offentlige, et faldende skatte- og udgiftstryk, en finanslov, hvor underskuddet kan reduceres væsentligt, når ledigheden tager af.

Alle disse kontante mål ønsker vi opnået under respekt for, at det enkelte menneske og de enkelte familier skal have øget ansvar for deres tilværelse. Vi ønsker dette ansvar styrket på en sådan måde, at man ikke lader de svage i stikken.

Alt dette føler vi er tilgodeset med det nu foreliggende forslag til finanslov. Forslaget falder naturligt ind i en langsigtet politik, der netop rummer de mål, som jeg her har nævnt. Vi ønsker naturligvis en bred forhandling om dette finanslovsforslag, men jeg advarer imod, at man søger ændret så meget i det, at hovedmålene tabes af syne. Det gælder nu om at holde fast ved de resultater, der er nået, samtidig med at vi stræber hen imod nye mål, først og fremmest ny vækst og betydelig reduktion af arbejdsløsheden, der er en ulykke for de mennesker og deres familier, som den rammer, og som også samfundsøkonomisk er uacceptabel og belastende.

Forslaget til finanslov viderefører den stramme offentlige udgiftspolitik, der er en af forudsætningerne for, at vi kan fastholde de allerede opnåede resultater. Samtidig omfatter forslaget vækstfremmende initiativer, der skal bidrage til at fremme produktion og dermed beskæftigelse i den private sektor. Forslaget lægger desuden op til en markedsorientering af den offentlige sektor, det vil sige en udvikling, hvor den offentlige service løbende tilpasses borgernes og virksomhedernes efterspørgsel. Vi har nu i tre år kunnet realisere vore mål for faldende udgifts- og skattetryk, og Det Konservative Folkeparti finder en fortsættelse heraf nødvendig.

Igen er det klart, at vi kan ændre sammensætningen af udgifter og indtægter inden for den samlede ramme, men fald i både udgifter og skatter er et overordnet mål på sigt.

Vi har ikke på forhånd lagt os fuldstændig fast på, hvordan de totale udgifter skal sammensættes, eller hvordan vi i alle detaljer skal finde de besparelser, som det er nødvendigt at gennemføre. Det Konservative Folkeparti vil samarbejde meget bredt for at nå et resultat. Der er dog grund til at understrege, at vi alle er forpligtede til at bevare overblikket og sansen for proportioner, når vi debatterer forslaget til finanslov.

Det kan ikke nytte, at vi trækker et lille element ud af en større sammenhæng og tager stilling til hele forslaget på grundlag heraf. Det kan heller ikke nytte, at nogle udvælger nogle besparelser, som man ikke vil være med til, eller nogle udgifter, som man gerne vil afholde, uden samtidig at præsentere en kompenserende besparelse eller finansiering.

Det Konservative Folkeparti vil leve op her til, bl.a. ved at holde fast i, at vi skal holde de samlede udgifter i ro. Det budgetterede underskud og den skattestigning, som ellers er nødvendig, minder os tydeligt herom. Kritikken af netop det budgetterede underskud har allerede lydt, og det er da heller ikke blevet overset i den konservative folketingsgruppe. Det er for stort, ingen tvivl om det, og som nævnt minder underskuddet os om vigtigheden af at holde udgifterne i ro.

Underskud ser vi desværre igen, efter at vi i nogle år havde overskud, men 1992-underskuddet skønnes at blive mindre end 1991-underskuddet, og det udgør ca. 3,5 pct. af vort bruttonationalprodukt – langt mindre end vi så det i begyndelsen af 1980'erne. Samtidig med at det er mindre, er vort udgangspunkt for at bringe det ned også langt bedre i dag på grund af den generelt langt gunstigere økonomiske situation. Tidligere tiders underskud lider vi stadig under i form af en gæld, som giver os store renteudgifter. Renteudgifterne på i alt 57,9 mia. kr. svarende til 18 pct. af vore samlede udgifter er for store.

Den største post på vort udgiftsbudget er indkomstoverførslerne, som i alt udgør 148 mia. kr. Fordi det er den største udgiftspost, er det også denne post, som må påkalde sig meget stor opmærksomhed, når vi debatterer ud-